

Bài Học 8

* 17 Tháng 5 – 23 Tháng 5

Luật Pháp Của Đức Chúa Trời Và Luật Pháp Của Đấng Christ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ma-thi-ơ 19:16-22; Giăng 13:34, 35; Ga-la-ti 6:1-5; Công vụ 17:31; Giăng 5:30.*

Câu Gốc: “Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài” (Giăng 15:10).

Hầu hết các quốc gia có luật pháp. Trên hết là luật pháp do chính phủ quốc gia thiết lập cho tất cả những người sống trong nước đó. Sau đó là luật của các tỉnh cho những người sống trong vùng. Cuối cùng là luật địa phương cho các quận nhỏ nhất. Mỗi vùng trong nước được phép ra luật cho dân chúng. Nhưng không ai có thể làm luật cao hơn luật quốc gia. Và hoàn cảnh có thể cho phép một vài luật được dùng những cách khác nhau. Nhưng luật pháp được dùng không thể chống lại tinh thần của luật pháp.

Là Chúa Tể của vũ trụ, Đức Chúa Trời Đấng Tạo Hóa đã thiết lập luật pháp cho tất cả dân sự Ngài. Khi Đức Chúa Giê-su giáng thế, Ngài sống cuộc đời vâng phục Đức Chúa Cha (Phi-líp 2:5-11) và các điều răn của Ngài. Vì thế, tất cả những gì Đức Chúa Giê-su dạy về luật pháp và các điều răn luôn luôn hòa hợp hoàn toàn với luật pháp Đức Chúa Trời.

Luật Pháp Và Các Tiên Tri

Một số người tin Mười Điều răn chỉ cho người Y-sơ-ra-ên mà thôi trước Thập tự giá. Vì thế, họ tin các mạng lệnh không còn hiệu lực trong Tân Ước là thời kỳ ân điển. Một số người khác dạy Cơ Đốc nhân không cần giữ luật cũ nữa. Họ cũng dạy chỉ có người Do Thái phải giữ luật pháp còn Cơ Đốc nhân không cần phải giữ. Kinh Thánh dạy sự giữ luật pháp không cứu được ai. Nhưng không có câu nào cho phép người ta vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời.

Chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Trời viết giao ước Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên trên hai bảng đá tức là Mười Điều răn. Nhưng, Kinh Thánh cũng có nhiều điều răn khác nói về các chi tiết không có trong Mười Điều răn. Đức Chúa Giê-su phán Ngài đến không phải để phá luật pháp hay lời tiên tri, song để làm cho trọn (Ma-thi-ơ 5:17). Mười Điều răn thì ngắn gọn, nhưng luật pháp Đức Chúa Trời gồm tất cả những điều răn Đức Chúa Trời phán trực tiếp hoặc qua các tiên tri Ngài.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 19:16-22 và Ma-thi-ơ 22:34-40. Những câu này nói gì với chúng ta về Đức Chúa Giê-su và Mười Điều răn?

Có hàng trăm điều răn Đức Chúa Trời đã truyền trong Lời của Ngài. Nhưng Mười Điều răn ban cho những nguyên tắc có thể dùng trong những luật lệ khác. Vì thế, Đức Chúa Giê-su phán năm trong Mười Điều răn với người trai trẻ giàu có. Sự tóm tắt ngắn hơn về luật pháp của Đức Chúa Trời được viết trong Phục truyền 6:5 và Lê-vi Ký 19:18. Những câu này truyền chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời và yêu người lân cận. Đức Chúa Giê-su phán, “Hết cả luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (Ma-thi-ơ 22:40). Quan trọng hơn, Đức Chúa Giê-su và Cha Ngài hiệp nhất như Một trong mục đích khi các Ngài khuyến khích dân sự yêu như họ đã được yêu. Hai câu này cũng cho thấy vâng giữ luật pháp là nền tảng của tình yêu.

Có điều gì trong đời bạn bày tỏ tình yêu cho Đức Chúa Trời và cho người lân cận?

“Luật” Của Tình Yêu

Kinh Thánh có nhiều thí dụ về sự trung tín của Đức Chúa Giê-su đối với luật pháp Đức Chúa Trời. Thí dụ, Lu-ca 2:49 cho thấy lúc còn trẻ Ngài đã hiểu mình là ai. Điều này xảy ra khi bà mẹ dưới đất của Ngài (Ma-ri) nói bà rất buồn vì Ngài đã đi lạc. Nhưng Ngài khiêm tốn trở về nhà và “chịu lụy cha mẹ” (Lu-ca 2:51). Vào lúc khác, Đức Chúa Giê-su từ chối thờ phượng Satan khi bị cám dỗ trong đồng vắng vì sự thờ phượng chỉ dành cho Đức Chúa Trời mà thôi (Lu-ca 4:8).

Có nhiều thí dụ về sự Ngài giữ ngày Sa-bát (Lu-ca 4:16). Phao-lô viết trong cả cuộc đời Đức Chúa Giê-su luôn luôn vâng phục ý muốn Đức Chúa Trời (Phi-líp 2:5-11). Sách Hê-bơ-rơ nói Đức Chúa Giê-su bị cám dỗ, nhưng Ngài chẳng hề phạm tội (Hê-bơ-rơ 4:15). Ngài phán, “Chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài” (Giăng 15:10).

Hãy đọc Giăng 13:34, 35. Đức Chúa Giê-su muốn nói gì khi phán đây là một điều răn “mới?”

Đức Chúa Giê-su hiểu có sự tương quan giữa việc giữ điều răn và tình yêu. Là con người, chúng ta thường không nói về “luật” tình yêu. Nhưng một người có thể nói, Mười Điều răn là những luật đó. Mười Điều răn giải nghĩa Đức Chúa Trời muốn chúng ta yêu Ngài và tha nhân thế nào.

Đức Chúa Trời là sự yêu thương (1 Giăng 4:16). Vì thế, khi truyền các điều răn cho các môn đồ (Giăng 13:34, 35), Đức Chúa Giê-su làm cho rõ hơn luật pháp yêu thương bắt nguồn từ Cha Ngài (Giăng 3:16). Bây giờ, hơn là yêu người người lân cận như mình, chúng ta yêu Đức Chúa Giê-su như Ngài yêu chúng ta.

Khi Đức Chúa Giê-su phán những lời này, các môn đồ không thể hiểu được. Nhưng họ chứng kiến sự thống khổ của Đấng Christ. Họ thấy Ngài bị đóng đinh và sống lại. Họ thấy Ngài về trời. Họ cũng nhận được Đức Thánh Linh trong ngày lễ Ngũ tuần (Công vụ 2:1-4). Sau đó, họ có sự hiểu biết rõ hơn về tình yêu của Đức Chúa Trời. Họ cũng hiểu hơn bản chất tình yêu họ phải có cho nhau.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 547.

Hãy đọc 1 Giăng 3:16. Làm thế nào chúng ta có tình yêu này trong đời sống mình? Làm thế nào chúng ta chết cho bản thân để có thể ban phát tình yêu như vậy?

Trở Nên Mọi Cách Cho Mọi Người

Phao-lô muốn nói gì về luật pháp trong 1 Cô-rinh-tô 9:19-23? Tại sao ông cảm thấy rất mạnh về luật pháp?

Đức Chúa Trời muốn mọi người chấp nhận món quà sự sống đời đời và trở nên công dân của nước trời. Trong 1 Cô-rinh-tô 9, Phao-lô viết về chương trình của mình để khiến người ta chú ý đến nước Đức Chúa Trời. Phao-lô hiểu có các chướng ngại vật làm nản chí những người muốn quyết định cho phúc âm. Phao-lô sẵn lòng thay đổi để thích hợp với văn hóa của mọi nhóm để họ có thể được cứu.

Tất cả những ai trở nên một phần của nước Trời sẽ ở dưới luật pháp Chúa. Những người hầu việc Ngài phải vâng theo ý muốn Đức Chúa Trời. Phao-lô dùng mọi cách để đến gần dân chúng, nhưng ông cũng luôn luôn cẩn thận làm theo luật pháp Đức Chúa Trời. Sự ước muốn của Phao-lô để cứu người ta không để ông “bẻ cong” luật pháp của Chúa. Ông có thể làm những sự thay đổi để thích hợp với văn hóa nếu các thay đổi đó không vi phạm luật Đức Chúa Trời. Nguyên tắc điều khiển phương pháp của Phao-lô là “luật của Đấng Christ” (1 Cô-rinh-tô 9:21).

Chúng ta cũng có thể hiểu “luật của Đấng Christ” là phương pháp Đức Chúa Giê-su dùng. Đó là phương pháp đặt tình yêu cho tất cả mọi người chứ không chỉ cho một số ít người được lựa chọn. Phao-lô không dự định luật pháp của Đấng Christ “thay thế” cho luật của Đức Chúa Trời. Cả hai cùng làm việc với nhau để giới thiệu những người được cứu bởi ân điển cho luật pháp của Đức Chúa Trời yêu thương. Phao-lô giải nghĩa rõ ràng Đức Chúa Giê-su sẵn sàng làm để cứu những người lạc mất. Đây là thí dụ tuyệt hảo về tình yêu hy sinh được miêu tả trong “luật của Đấng Christ.”

Bạn sẵn sàng từ bỏ mình bao nhiêu để đến gần những người khác vì Đấng Christ? Bạn làm theo “luật của Đấng Christ” bao nhiêu?

Làm Trọn Luật Pháp Của Đấng Christ

Trên trang sách hay trong thiên nhiên, luật pháp Đức Chúa Trời miêu tả ý muốn Ngài để mọi người hiểu được (Rô-ma 1:20; Rô-ma 2:12-16). Kết quả, không ai có thể nói mình không biết những đòi hỏi của Đức Chúa Trời. “Mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Rô-ma 3:23). Vì thế, họ sẽ bị hủy diệt (Rô-ma 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4). Nhưng, sự rửa sả đã được thay thế bởi món quà sự sống đời đời. Món quà này đã được ban cho qua sự sống, sự chết, và sự sống lại của Đức Chúa Giê-su (Ê-phê-sô 2:8).

Theo Phao-lô, ân điển cho chúng ta khả năng để sống đời sống vâng lời (Rô-ma 6:15; Ê-phê-sô 2:10; Tít 2:11-14). Nhưng chúng ta biết rõ, chúng ta không luôn luôn sống vâng lời và trung tín.

Hãy đọc Ga-la-ti 6:1-5, có cách nào để bày tỏ “luật của Đấng Christ”?

Điều quan trọng để nhớ là mọi người đều bị cám dỗ. Bất cứ ai cũng có thể phạm tội trong lúc yếu đuối. Thật vô tâm khi mau chóng chỉ trích một người sa ngã. Ngay cả Đức Chúa Giê-su, Đấng không bao giờ phạm tội, sẵn sàng giúp những người sa ngã. Ellen G. White viết về Đức Chúa Giê-su, “Ngài không chỉ trích sự yếu đuối của con người.” – *The Desire of Ages*, tr. 353. Phao-lô yêu cầu Cơ Đốc nhân giúp đem người khác trở về với Đức Chúa Trời (Ga-la-ti 6:1). Nói cách khác, người đã phạm tội nên được khuyến khích để làm theo luật pháp Chúa.

Luật của Đấng Christ có động lực bởi sự thương xót. Nếu không có sự hy sinh và sự chết của Đấng Christ, thì không có lý do để giữ luật pháp Đức Chúa Trời. Nhưng qua Đấng Christ mọi người có thể được sự sống đời đời, đó là lý do chính đáng để những người trung tín trở lại giữ luật pháp Đức Chúa Trời sau những lúc yếu đuối.

Hãy nghĩ đến lúc bạn làm sai và nhận được ân điển mình không xứng đáng. (Suy cho cùng, nếu bạn xứng đáng, thì không phải là ân điển nữa). Làm thế nào bạn nhớ ân điển đã nhận được để lần sau, một người nào đó cần ân điển từ bạn?

Luật Pháp Và Sự Phán Xét

Luật pháp Đức Chúa Trời là luật thương xót. Nhưng chẳng bao lâu Ngài sẽ dùng luật pháp để phán xét những người Ngài đã bày tỏ sự thương xót. Đức Chúa Trời tiếp tục ban cơ hội cho tội nhân ăn năn và hứa nguyên trung tín với Ngài. Nhưng giờ đến khi tiếng kêu, “Kẻ nào không công bình, cứ không công bình nữa; kẻ nào ô ướ, cứ còn ô ướ nữa; kẻ nào công bình, cứ làm điều công bình nữa; kẻ nào là thánh cứ làm nên thánh mãi!” (Khải huyền 22:11). Điều này dùng để cảnh cáo về sự phán xét cuối cùng.

Trong Khải huyền 14:7, thiên sứ thứ nhất nói về sự phán xét của Đức Chúa Trời. Nhiều câu khác cũng nói về sự phán xét của Đấng Christ (Công vụ 17:31; 2 Ti-mô-thê 4:1; 2 Cô-rinh-tô 5:10). Giăng 5:10 giúp chúng ta hiểu công việc của Đức Chúa Giê-su trong sự phán xét thế nào?

Đấng Christ đã bỏ bản chất của Ngài là Đức Chúa Trời khi Ngài trở nên con người (Phi-líp 2:5-11). Nhưng Ngài vẫn còn có một mối tương giao đặc biệt với Đức Chúa Cha. Khi các nhà lãnh đạo tôn giáo lên án Ngài là phạm thượng, Đức Chúa Giê-su phán Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài quyền phép để làm công việc đặc biệt của Đức Chúa Trời (Giăng 5:19-30). Công việc đó là sự phán xét. Sự kiện Đức Chúa Trời ban cho Đấng Christ trách nhiệm phán xét bày tỏ sự thương xót của Đức Chúa Cha. Đó là vì khi Đấng Christ trở nên con người, Ngài hiểu con người. Vì thế, Đức Chúa Giê-su ở vào địa vị để phán xét một cách công bằng. Vì Ngài có kinh nghiệm là con người. Đấng Christ không chỉ trích một người nào cách bất công. Thật ra, Đấng Christ nói sự trừng phạt không đến từ Ngài. Thay vào đó, tội nhân không ăn năn tự trừng phạt mình khi người đó từ chối làm theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời (Giăng 12:48).

Nhiều người biết luật pháp Đức Chúa Trời nhưng không biết giữ thế nào. Luật pháp không phải là một bảng đánh dấu để coi chúng ta gần nước trời bao nhiêu. Thay vào đó, luật pháp miêu tả các nguyên tắc tình yêu khác nhau. Làm trọn luật pháp không có nghĩa là chúng ta có thể được ơn của Đức Chúa Trời. Nhưng luật pháp khuyến khích mỗi Cơ Đốc nhân chia sẻ tình yêu của Chúa với những người cần. Là tiêu chuẩn hoàn hảo của sự phán xét, luật pháp dùng để đo lường tình yêu một người chia sẻ với Đức Chúa Trời và nhân loại. Khi Đấng Christ điều khiển sự phán xét cuối cùng, Ngài sẽ phán xét theo luật pháp tình yêu không thay đổi của Đức Chúa Trời (Gia-cơ 2:12).

Thứ Sáu * 23 Tháng 5

Nghiên Cứu Bồ Túc:

“Hãy mang lấy gánh nặng cho nhau, như vậy, anh em sẽ làm trọn luật pháp của Đấng Christ” (Ga-la-ti 6:2). Ở đây, một lần nữa, Chúa đã đặt bổn phận này trước chúng ta. Làm thế nào những người tự xưng là đi theo Đấng Christ không coi là nghiêm trọng những luật lệ Đức Chúa Trời ban cho? . . .

“Chúng ta biết rất ít về lòng của mình. Chúng ta không biết mình cần sự thương xót của Đức Chúa Trời. Đây là lý do tại sao chúng ta nên nắm chặt lấy chút ít sự thương xót ngọt ngào Đức Chúa Giê-su ban cho chúng ta. Và chúng ta nên cho nhau như vậy. Chúng ta nên nhớ các anh em mình là những tội nhân yếu đuối như chúng ta. Giả thử một người anh em sa vào sự cám dỗ. Giả thử người đó phạm tội. Chúng ta nên làm gì để giúp? Chúng ta học được từ lịch sử Kinh Thánh rằng Đức Chúa Trời dùng loài người để làm công việc tốt và lớn lao. Nhưng họ cũng phạm tội nặng. Chúa không bỏ qua tội của họ mà không trừng phạt. Nhưng Ngài đã không bỏ họ. Khi họ ăn năn, Đức Chúa Trời thương xót tha thứ họ. Ngài bày tỏ sự hiện diện của Ngài. Và Ngài làm việc qua họ. Các tội nhân nghèo nàn, yếu đuối nghĩ đến nhu cầu lớn cần sự thương xót và sự kiên nhẫn từ Đức Chúa Trời và từ anh em của họ. Hãy cẩn thận đừng phán xét và chỉ trích những người khác.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Signs of the Times*, 25 Tháng 1, 1883.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy nghĩ về đoạn trên đây từ *Signs of the Times*. Tại sao điều rất quan trọng là chúng ta ban phát ân điển cho những người sa ngã vào tội lỗi? .
- 2 Hãy nghĩ về một vài người lãnh đạo trong Kinh Thánh sa ngã vào tội lỗi. Nhưng, Đức Chúa Trời tha thứ họ và tiếp tục dùng họ. Có bài học nào quan trọng ở đây cho chúng ta từ những thí dụ này?
- 3 Bằng những cách nào chúng ta có thể dùng kỷ luật hội thánh đồng thời ban ân điển và sự thương xót đối với những người sa ngã? Tại sao chúng ta nên hiểu kỷ luật và ân điển không chống đối nhau?